

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417206876
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:8417206876.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: K. Z., E.. XX.XX.XXXX, I. K. S.S. E. K., O.. R. XXXX/XX, o zaplatenie 188,89 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24. júna 2020 sp. zn. 7Csp/14/2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24. júna 2020 č.k. 7Csp/14/2018-193 vo výroku II. o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej 129 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o náhrade trov konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves zhora označeným rozsudkom žalobu o zaplatenie sumy 49,57 € s príslušenstvom zamietol (výrok I.), zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 129 € (výrok II.), rozhodol, že strany sporu nemajú právo na náhradu trov konania (výrok III.) a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v časti výroku o zastavení konania (výrok IV).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 188,89 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do zaplatenia titulom nesplatennej pôžičky na základe zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 3.12.2013.

3. Rozsudkom zo dňa 22. októbra 2018 č.k. 7Csp/14/2018-111 súd konanie o zaplatenie 139,32 € s príslušenstvom zastavil na základe späťvzatia žaloby v tejto časti žalobcom a predmetom konania tak zostala suma 49,57 € s príslušenstvom.

4. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke medzi Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou dňa 3.12.2013, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 600 € a túto sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 18,71 € v celkovej výške 1.122,60 €. Termín konečnej splatnosti bol určený na december 2018, RPMN bola určená vo výške 31,99 % pri priemernej hodnote RPMN 45,94 % a ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 32 %. Žalovaná ku dňu 30.9.2017 uhradila titulom poskytnutej pôžičky sumu 649,68 €, dňa 5.10.2017 uhradila 30 € a dňa 3.11.2017 sumu 49,32 €, spolu 729 €.

5. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 3, § 52, § 53, § 451 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 1, § 2 a § 9 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Závazkový vzťah, ktorý vznikol zo zmluvy o pôžičke zo dňa 3.1.2013, posudzoval ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že dohodnutý úrok vo výške 32 % ročne je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pretože predstavuje trojnásobok úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v čase uzavretia zmluvy. Úroková sadzba obdobných úverov v rozhodnom období predstavovala 11,25 % a keďže dohodnutá ročná úroková sadzba v zmysle zmluvy 32 % bola takmer trojnásobne vyššia, túto dohodu považoval za rozpornú s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprímeranú odplatu. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011, v zmysle ktorého neprímeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Zároveň poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5.11.2014, v zmysle záverov ktorého výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Neplatné úroky nemožno ďalej ani moderovať. Vzhľadom na neplatnosť dohody v časti dohodnutého úroku konštatoval, že žalobca má nárok iba na vrátenie istiny úveru, t.j. 600 € a keďže žalovaná zaplatila 729 €, teda viac ako žalobcovi prináleží, jeho žalobu o zaplatenie 49,57 € s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

7. V zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka zaviazal žalobcu vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi istinou úveru a realizovanými platbami zo strany žalovanej nad rozsah tejto istiny, t.j. 129 € a vyhovel tak vzájomnej žalobe žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 129 €.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP a aj keď žalovaná mala v konaní úspech, náhradu trov konania nežiadala priznať a preukázateľne jej žiadne trovy ani nevznikli, preto stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

9. Osobitne rozhodol o náhrade trov konania vo vzťahu k zastavenej časti konania tak, že žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, keďže žaloba v späťvzatej časti nebola podaná dôvodne.

10. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II., ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanej 129 € a proti súvisiacemu výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vzájomnú žalobu žalovanej zamietne a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V dôvodoch odvolania uviedol, že súd nesprávne zistil, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 129 € nad rámec poskytnutého úveru, čím sa mal žalobca na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Tvrdil, že od žalovanej neprijal žiadne plnenie na žalovanú pohľadávku a žiaden dôkaz o plnení v jeho prospech nad rámec poskytnutého úveru v spore produkovaný nebol, nakoľko ani neexistuje. Jeho právny predchodca v žalobe uviedol, že na úver prijal plnenie v sume 649,68 €, pričom žalobca súdu uviedol, že žalovaná na úver pred postúpením pohľadávky plnila ešte v rozsahu 79,32 € a v tejto časti preto zobral žalobu späť. Ak žalovaná plnila nad rámec poskytnutého úveru výlučne právnomu predchodcovi žalobcu, nemôže byť žalobca subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Argumentoval tým, že postúpením pohľadávky dochádza k postúpeniu práv, nie však záväzkov. Zodpovednostný vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká len medzi tým, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil a tým, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. Keďže žalovaná v jeho prospech nepoukázala žiadne plnenie, nie je povinný vydať bezdôvodné obohatenie a nie je pasívne legitimovaným subjektom, z ktorého dôvodu mal súd vzájomnú žalobu žalovanej zamietnuť.

11. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že platby vykonávala na veriteľom označený bankový účet a doposiaľ žalobca nenamietal nesprávne úhrady. Až teraz v odvolacom konaní prvýkrát adresuje súdu námietky k tomu, komu boli adresované platby, pričom ich výšku a realizáciu potvrdzuje. Nie je zrejmé, prečo túto skutočnosť nenamietal pred súdom prvej inštancie, ale činí tak až teraz po meritórnom rozhodnutí. Jeho obrana je účelová a nemalo by sa na ňu preto v odvolacom konaní prihliadať.

12. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

14. Rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku II. o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku 129 € a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v týchto výrokoch potvrdil.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol zamietavý výrok I., ani výrok IV. o náhrade trov konania v zastavenej časti, ktoré nadobudli právoplatnosť, pretože žalobca ako osoba oprávnená proti týmto výrokom odvolanie nepodal.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8. júna 2021 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 220, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 1. júna 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

17. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Odvolací súd k tomuto odvolaciemu dôvodu uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správny zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod v napadnutej časti rozsudku nie je naplnený.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci všetky navrhnuté dôkazy, náležite tak zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o úrokoch z úveru vo výške 32 % ročne pre ich rozpor s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka z dôvodov, ako ich správne a výstižne uviedol súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorá skutočnosť má za následok, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru.

23. Žalobca zamietnutie žaloby z dôvodu, že mu neprináleží aj úrok z úveru, v odvolaní nenamietal.

24. Žalobca však v odvolaní namieta svoju pasívnu legitímáciu v časti nároku uplatneného vzájomnou žalobou, ktorou sa žalovaná voči nemu domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a ktorej súd prvej inštancie vyhovel.

25. Z obsahu spisu je zrejmé, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané a táto skutočnosť nebola ani medzi stranami sporná, že žalovaná titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 3.12.2013, uzavretej s právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s., uhradila 729 €.

26. Počas celého konania žaloba nespochybnil realizáciu týchto úhrad a potom, čo po podaní žaloby ešte jeho právnym predchodcom zistil, že žalovaná vykonala ešte úhrady v októbri 2017 a v novembri 2017 v celkovej výške 79,32 €, v tejto časti zoberal žalobu späť.

27. K vzájomnej žalobe žalovanej sa žalobca počas celého konania nevyjadril, nespochybňoval tvrdenia uvádzané žalovanou, to znamená jej tvrdenie, že na úhradu úveru zaplatila celkovo 729 € a pokiaľ súd doplniacím rozsudkom zo dňa 26.6.2019 zamietol vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi, dôvodom nebol nedostatok pasívnej legitímácie žalobcu, ale nesprávny záver súdu, z ktorého vychádzal, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov.

28. Po zrušení aj vyššie uvedeného doplniaceho rozsudku uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/217/2019-151 zo dňa 14.1.2020 predmetom konania naďalej zostala nielen žaloba žalobcu, ale aj vzájomná žaloba žalovanej, ku ktorej žalobca až do opätovného rozhodnutia súdu prvej inštancie nezaujal žiadne stanovisko a zotrval na podanej žalobe.

29. Žalovaná pritom po vrátení veci súdu prvej inštancie naďalej tvrdila a preukazovala vykonanie úhrady 729 €, teda nad rozsah poskytnutého úveru (600 €).

30. Žalobca až v odvolaní prvýkrát spochybňuje vykonaným dokazovaním preukázanú skutočnosť úhrad nad rámec poskytnutého úveru s odôvodnením, že išlo o úhrady vykonané jeho právnemu predchodcovi.

31. Ide tu teda o prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd skúmal, či je možné na takéto prostriedok procesnej obrany v odvolacom konaní prihliadnuť.

32. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP).

33. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

34. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP).

35. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a/ sa týkajú procesných podmienok,
b/ sa týkajú vylúčenia sudcov alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

36. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, novoty v odvolacom konaní sú prípustné iba za podmienok ustanovených vyššie citovaným § 366 CSP.

37. Ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP.

38. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky

procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len za splnenia podmienok uvedených v § 366 CSP.

39. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní.

40. Žalobca prvýkrát spochybňuje vykonanie úhrad nad rámec istiny úveru v prospech žalobcu až v odvolaní, pričom nepreukázal, že by tieto svoje tvrdenia nemohol bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde ani o iný z prípadov uvedených v ust. § 366 pod písm. a/ až c/ CSP.

41. Z vyššie uvedených dôvodov na tento nový prostriedok procesnej obrany v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť a preskúmať správnosť záveru súdu prvej inštancie o pasívnej legitimácii žalobcu vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

42. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ v konaní na súde prvej inštancie nebolo spochybňované žalobcom plnenie zo strany žalovanej titulom úveru v prospech žalobcu, nemal ani súd prvej inštancie dôvod vykonávať dokazovanie ohľadom tohto tvrdenia, keďže išlo o nespornú skutočnosť a v odvolacom konaní vzhľadom na neprípustnosť novôt v zmysle § 366 CSP a viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, táto otázka opätovne riešená a preskúmaná nemôže byť.

43. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 129 €, ako aj v súvisiacom výroku III., v zmysle ktorého strany sporu nemajú právo na náhradu trov konania, ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).